

ROZWIEDZIONY (6) *part praet pass pf*

Oba o oraz e jasne.

sg f G rozwiedzionój (4); -ój (1), -(e)j (3). ◇ pl [N m pers rozwiedzi(e)ni.] ◇ A subst rozwiedzioné (1). ◇ I f rozwiedzionémi (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: rozwiedziony od kogo (1).

Sł stp s.v. rozwieść, Cn s.v. rozwód czynię, Linde XVII w. s.v. rozwieść.

1. *Szeroko rozłożony; odsunięty od boku ciała; przén (w antropomorfizowanym opisie gwiazdozbioru) (1) :*

Wyrażenie: »ręce rozwiedzione« (1): Niešie [wschód] Wężownikowé ręce rozwiedzioné KochPhaen 23.

2. *[Których rozprowadzono po różnych miejscach; rozproszeni [między kogo]: gdy dobyto [Konstantynopola] a mężkie pogłowie wszytko wysieczono oprócz dzieci a niewiast, którzy wszyscy rozwiedzeni między Pogany PamJancz 76.]*

3. *Którego małżeństwo zostało unieważnione; per divortium separatus JanStat (3) : łądowi Duchownému łą poddáné [...]: także téż Rozwody/ y wianá między rozwiedzionémi perfonámi. SarnStat 215, 215.*

Wyrażenie: »rozwiedziona od męża« (1): Nierządnicé zá żonę y plugáwey nie poymą; y niewiáfty rozwiedzionéy od mężá iey [repulsam a viro suo] nie poymą BudBib Lev 21/7.

α. W funkcji rzeczownika: »rozwiedziona« = repudiata PolAnt; digressa a marito, dimissa a matrimonio Cn (2) :

W połączeniu szeregowym (1): Zás wdowy y rozwiedzionéy y plugáwey nierządnicé/ tych niepoymie/ lecz dziewicę złudu śwego wezmie zá żonę BudBib Lev 21/14.

Szereg: »wdowa i rozwiedziona« (1): Zás ślub wdowy y rozwiedzionéy [viduae et repudiatæ] każdy/ którym obowiązała dułżę śwą trwa nád nią [gdyż nie ma męża, który by uwolnił od ślubowania]. BudBib Num 30/9. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

Cf ROZWIEŚĆ